

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १६७
६

Title कातन्त्र लघुवृत्तिः अष्टादशिका

Author जगद्गुरु महर्षिः

Extent १८ पत्राणि Age

Subject आकाश

✓ कलापसूत्रवृत्तिः कातंत्रलचुवृत्तिर्वा

बालबोधित्वात्वा

१२

१६७

पट्टकमार्ग

का तं न ल भु व ति व्या क र ण

निर्देशाव

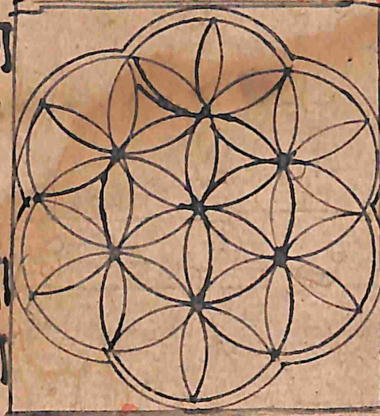
विद्या स्मिता रागद्वेषाभिनिवेशः क्लेश इति अनित्याशुविनात्मसुविपरीतज्ञानमविद्या ॥ इवात्मगुणानां गतिना दुर्नेष्ट्यासौ नवस्य संसारस्य बंधवंध
 उकारश्चाथ रादृशद्वयेतौ ब्रह्मः पुरा मंडौ नित्वा विनिर्द्यौतौ तेनेमौ मंगलावहौ
 तं विनेदितुं

२ ॐ

वा बो

२ ॐ

ॐ स्वस्ति स्रष्टा प्रजापतिः ॥ ॥ ॐ नमः सरस्वती उपायगुरवे सगुरवे ॥ ॥ ॐ नमः श्रीगणेशाय ॥ ॐ नमो विष्णुहर्त्रे ॥ ॥ ॐ नमः शिवाय
 ॐ नमः शिवाय निःशेषक्लेशप्रशमनात्मने ॥ त्रिगुणग्रंथि दुर्भेदभवबंधविभेदिने ॥ ॥ ॥ ॐ दिशिरि शृणुत इव
 स्वयंत्य प्रथयंत्य कृतिनां दृशः प्रसादं ॥ विश
 धिचक्षुः ॥ स्वसुतस्य शिशोर्य शोधस्य स्मर
 दिप्रसंगादपरत्रापिततो भवेद्वंधः ॥ इह पु
 वाचः मतिजाद्व्यलवंतवंगजातीफलपूर्वा
 वर्त्मसमाधायः ॥ अस्ति सिद्धक्रमो वर्त्मना
 अस्ति च पाणिनिना स्वेतंत्रो प्रत्यहार्थमपरथासाधितक्रमः ॥ तत्रानियमे प्राप्ते नियमं क्रियते इह तंत्रे सिद्धक्रम एव ॥
 वर्त्मपाठो वक्ष्यमाणस्य गदिसंज्ञानामाश्रये च त्रयो न साधितक्रम इति मेयमनियमे नियमगारिभाषा ॥ अक्षरगण

राः प्रसरंति यस्या गावः समहात्मा जयति द्विजा
 रणार्थं विहितो मया अमोघः ॥ उपयोगमियाद्य
 त्पुत्रगानवद्यह्यक्रमदृष्ट्वा कृतिनां दूरं
 सर्विलासमामजंत्यः ॥ ॥ राम ॥ ॐ सिद्धो
 मकारदीनां समाधायः पाठः ॥ मातृकारणः

२ ॐ

कर्म
राम

२ ॐ

वर्णसंज्ञाप्यतरवर्णशब्दोच्चारणादौ दद्यात् अत्राद्दुक्कर्मन्तुल्येणोऽस्यः कारवगवड चहुजफत्र रठडहण
तथदधन पफवभम परलव शषमह अंअः कः पः घंजनानि तत्रचतुर्दशादौस्वरः तत्रप्रसिद्धेवर्णसमासायेआदौये
चतुर्दशवर्णास्तेस्वरसंज्ञाभवन्ति अत्राद्दुक्कर्मन्तुल्येणोऽस्यः प्रयोजनंरेरेलोपंस्वरश्चपूर्वोदीर्घइत्यादिर्वीरेति
दात्तुच्चाशयतोषितइतिवक्तव्ये दात्तुच्चाशयतोषितइतिबालेनशक्तिवैकल्याद्यदपभाषितंतदन्योयदावकरोतिवा
नोदात्तुच्चाशयतोषितइत्याहेतितदावुकरणेनास्तिदोषः इतिस्मरणात्माधुभवति तत्स्थस्यलृकारस्यस्वरसंज्ञार्थः लृ
कारस्यपारः तेनात्रस्वरात्परस्यजकारस्यद्विर्भाक्ः एवंमात्तुरित्यब्रवीद्विशुरित्यादौस्वरत्वेसतिलृकारस्यनामित्वा
न्नामिपरेरमिति लृकारात्परस्यविमर्जनीयस्यरेफः तत्रशब्दउत्तरत्रसंज्ञासमावेशार्थः स्वरसमानसंज्ञेक्रमेणमा
भूतामितिसवर्णादिसंज्ञानांउसंज्ञिनोनिर्देश्यंएव दशममानाः तत्रादावित्येवआकांसितं सन्निहितयोग्यं
चैवानुवर्तते तत्रमात्तुत्पेवर्णपारेआदौयेदशवर्णास्तेसमानसंज्ञाभवन्ति अत्राद्दुक्कर्मन्तुल्येणोऽस्यः प्रयोजनं स

ॐ मानः सर्वस्म इत्यादि शिवाभिः तेषां द्वौ द्वाव न्योन्यस्म सर्वस्मौ तेषां समानानां मध्यादौ द्वौ द्वौ वस्मौ ताव न्योन्यस्म परस्परं सर्व
स्म संज्ञौ भवतः अकारस्म अकारः सर्वर्णः आकारस्म अकारः सर्वस्मः एवमिकारस्म ईकार इत्यादि पूर्वमेव प्रयोजनं स
मानौ वर्णौ सर्वस्मावित्यर्थं संज्ञा विज्ञानाद्वयोर्द्वययोर्द्वयोश्च दीर्घयोर्न्योन्यांसावस्म्यं तेन समावृत्ता स्थेत्यादौ दी
र्घपरत्वोपौ भवतः ननु एक एव सौ वर्णौ द्विरुच्चार्यते नैतौ द्वौ सर्वस्मौ सति हि भेदे द्वित्वं समानवर्स्मत्वं च भवति यदाङ्गः
यत्र किंचित् सामान्यं कश्चिच्च विशेषः स विषयः सदृश्यताया इति तत्कथं मत्र द्वयोः सर्वस्मत्वं मुच्यते यत्र एकार आकार
उदात्तः स्वरितो वा अपरस्व उदात्तस्तत्र स्वरभेदात् सति द्वैधेतावदेष न दोषः एवमिकाशदिषु ज्ञेयं तथा चोक्तं नृस्यदी
र्घं नुतत्वाच्च त्रैस्वयेऽपि न येन च आनुनासिकभेदाच्चाप्यकारोष्ठादशात्मकः इति यत्र त्वभेदस्तत्रापि क्वचिद्भेदो
पेण द्वित्वं सदृशत्वं च दृश्यते यथा युद्धेर्जुनेर्जुन इति प्रथितप्रभावो भीमोऽपि भीम इव वैरिषु भीमकर्मा न्यप्रोध
वर्तिनि मथाधिपतिं कुरुणां सोऽप्राक्षनार्थं मधिजग्मतुः शदरेण इत्यादौ तद्वदिहापि भविष्यति अथ वोच्चारकाला

ॐ
राम
२

दिहातः स्वरस्य विशेषो वक्ष्यमाणः स्यात्तद्वयोः सवर्णत्वं भवति अतएव चञ्जनानां समानस्थानानां स्यात्तद्वयोः सवर्णत्वं भवे
 सावर्ण्यं तेन वक्ता भक्त्या दावसवर्णधुरिचवर्गस्य किञ्चिन्मानः पृच्छति उज्ज्वलीत्यादौ सवर्णनास्ति एवमेतस्थानामप्यानु
 नासिक्यभिन्नानां सवर्णत्वं तेनानुस्वारस्यांतस्थायां मंतरतमः सा अनुनासिक एव परमवर्णो वक्ष्यते संयंता संवत्सरः
 तंलुक् अदुपदाच्चात्पि दृतेरिति ल्यपि प्रतिषेधः अकारलृकारयोरन्यो न सावर्ण्यं ज्ञापयति सति हि तस्मिं परस्व
 कालस्य सवर्णस्य इति मात्रिकेण अकारेण मात्रिके लृकारेण हीते अदुपधात्त्वपि धीयमानलृदुपधादपि स्यादिति
 तिल्लपि प्रतिषेधो र्थवान् भवति चिन्नुपति कृष्णसामर्थ्ये उकारः सुरति सति स्रियति धृष्टु इदं बंधे भादती द्विक
 ल्यार्थः कृष्ण कल्पितमिच्छति धातोर्वाकर्मण इति सन् नकारः सवर्णस्येत्यर्थः कृपेरोल इति अकारेण श्रुतेर्त्वं
 श्रुतिः कृष्ण इति सन्तस्य वणपरोक्षेति द्विवचनं अभासस्यादिचञ्जनमिति पत्नौपः स्वरः सवर्णस्य ग्राहक इति अकारे
 ण गृहीतस्य लृकारस्य अकारस्य वर्णस्येत्येतस्य सवर्णस्येतीत्वं कवर्गस्य चवर्ग इति कस्य चः चिन्नुपशब्दात्तेधात

ॐ
बाबो
३

ददतिधातुसंज्ञायां सत्त्वं वर्तमानाति अचि असंध्यक्षर इति लोपः पूर्वोक्तस्वः द्वौ होवित्यर्थवशात् सप्तमं संबध्यते द्वयोर्ह
योः सवर्त्मयोर्घोयः पूर्वः सहस्रसंज्ञो भवति अइउः प्रयोजनं ह्रस्वोच्चारणानामित्यादि हेअं व संज्ञार्थवशात् क्वि
त्वसंज्ञयापि च वहाः नामिनश्चोपधाया लघोरिति वेदिताः परोदीर्घः स्वरः ह्रस्व इत्यर्थवशात् चम्पं तमनुवर्तते
ह्रस्वादनः स्वरोदीर्घसंज्ञो भवति आइउः प्रयोजनं एऐओ औ प्रयोजनं दीर्घमा मिसना वित्यादि वृत्ताणां अ
मीनां बाधूनां दृणां संधक्षराणां दीर्घत्वे प्रयोजनं रोरेलोपं स्वरश्च पूर्वोदीर्घः स्वरश्चिम् स्वरस्तागोरजुः घौ
रम्पा अत्र नामिपरोरमिति रेफः तस्य लोपे कृते पर्जन्यवत्क्षणग्रहृत्वा एकारादीनामेकारादय एव दीर्घा भवं
ति अमति हि संधक्षराणां दीर्घत्वे अतिरि अतिनु इत्यादौ ह्रस्ववत्स्थानसावर्ण्यादेकारैकारयोरीकारः ओकारौका
रयोः उकारश्च दीर्घोऽस्मात् तात्त्व्योष्टवत्कंठोपि संधक्षराणां स्थानमिति तत्साजात्यादाकारोपि स्पादिति नगचं
भूयसाद्यपदेशा भवतीति तालद्यौष्टभागयोर्भूयस्वातालद्यौष्टावीहतावेव स्पाता अधर्धमात्रातालथा एदै

ॐ
राम
३

ॐ
बाबो
४

रेणोऽगौ प्रयोजनेसंधासंज्ञांतानामाकारोविकरणइत्यादि हाता देहूपाने दैप्रशोधने दोअवखंडने औकारस्मात्तरेचवृ
द्विसंज्ञा औपगवः शुक्लवासमानयेनत्रयथोपलक्षणस्यापिवाससंज्ञानयनंतद्वदेकारस्यापिसंज्ञाभवति एवंगर्गादिरा
जादिप्रभृतिषादिशब्दपरिहृतानांगर्गराजशब्दानांचकार्यत्वंचज्ञेयं कादीनिचंजनानि ककारआदिर्येषांतानि
वर्णानिचंजनसंज्ञानिभवति काखगवडः चहजजभ टठडण तथदधन एफबभम घरत्वव शषसह अंअःकः
फः प्रयोजनं चंजनं मस्वरं रं वस्मिन् येदित्यादि त्वमत्र तंहरः यज्ञीणः कः कर्ता कः पाति मूर्तिः क्षीणा गतिः क
ष्टा भीतिः पूर्णा हरिस्मरेत्यादावसवस्मिन् इकारस्य यत्वं प्राप्तं विमर्जनीयादीनांचंजनत्वात्तास्ति चंजनेसंधिनिषेधस्यव
ह्यमानत्वात् अनुस्वारस्य चंजनत्वाच्चित्रजातीयैः स्वरैरथवहितानि चंजनानि संयोगइत्यनुस्वारसमुदायेपरे हि
मेत्यत्रेकारस्य गुणत्वाद्गुणेश्च निष्ठायामित्यप्रत्ययः इहाप्युपलक्षणस्यापि ककारस्य प्राग्वत्संज्ञा तेवर्गापंचपं
चशः यन्मुखं सचंद्र इतिवद्वृत्तकाश्रयणेनकादीनीत्यस्यतेवर्गाइत्यनेनभिन्नलिङ्गेनाप्यचयः यानिकादीनी

ॐ
राम
४

तेपंचवर्गाः पंचशः पंचभिः पंचभिः सैर्वैदित्याः प्राथम्यात्प्राधान्याच्च कचरतौपैर्वर्गाणां च पदशः कखगघङ् कवर्गाः चहु
जफजफञ् चवर्गाः रडडण रवर्गाः तथदधन तवर्गाः पफबभम पवर्गाः प्रयोजनं वर्गवर्गीतः यंता वर्गाणां प्रथमद्वितीयाः
शषसाश्चोषाः वर्गाणां ये प्रथमास्तथाद्वितीया शषसाश्चते अचोषसंज्ञा भवन्ति कख चहु रव तथ पफ शषस प्रयोज
नमचोषे प्रथमः दृषत्कल्पाद्दृष्टमस्मिन् चोषवन्तोने अचोषा इति पंचम्यंतं संबध्यते अचोषे भोगेने चोषं जनसंज्ञकावस्था
स्तेचोषवत्संज्ञा भवन्ति गघङ् जफञ् डडण दधन बभम यरत्नवह प्रयोजनमकारोदीर्घचोषवतीत्यादि देवाभ्यां
विभर्जनीयस्य सत्यपि चोषं न त्वेवर्त्तमानमाय इति ज्ञापकाहोषवत्संज्ञा नास्ति यदस्मादकारोदीर्घमिति दीर्घः स्यात् जिह्वा
मूलीयोपध्मानीययोरपि बहिरंगत्वेनासिद्धं बहिरंगमंतरंगोदत्तमिदत्वात् अनुस्वारस्य च प्रयोजनात्भावात् न ह्यनुस्वा
रादिविभक्तिरस्ति यस्यां दीर्घः स्यात् अनुनासिकाड् अणानमाः इज्जगनमवर्त्ता अनुनासिकासंज्ञा भवन्ति प्रयोजन
मतो तोनुस्वारोनुनासिकांतस्म्येत्यादि बंबरणते तंतर्णते वंक्रमते यंयमते इत्ययोरनुनासिकात्वेन ध्रुवभावात्प्रा
प्त्याम इत्यत्र ध्रुवांतर्तीयो नास्ति याच्ना यजद्रूपादौ च जोः कौ ध्रुवानुबधयोरिति च जोः कौ न भवतः अनुगतोनासिका

५
बाबो
५

मनुनासिका इति संज्ञार्थं पर्यालोचनया नुनासिक्यस्यानुस्वारस्याप्यनुनासिकत्वात्सति ध्वहे अरन्तेत्यादौ सिद्धोपाभावः
अंतस्थायरत्नवाः यरत्नववर्मा अंतस्थसंज्ञा भवन्ति प्रजनं सपरस्वरायाः संप्रसारणमंतस्थाया इत्यादि इत्यते गृह्यते उप
ते त्वकारस्यांतस्थत्वाद्भूत इत्यादौ आतोतंस्थसंयुक्तादिति निष्ठानत्वं उच्चारणः शषसहाः शषसहावर्मा उच्चारणसंज्ञा
भवन्ति वक्ष्यमाणया शिष्टं ज्ञया चवहाराहृष्मा संज्ञायाः प्रयोजनं नास्तीत्यपार्थको योगः अः इति विमर्जनीयः अकारा
तारः कंठ उच्चारणविमर्जनीयसंज्ञा भवति प्रयोजनं विमर्जनीयश्चेत्ते वा शमित्यादि कश्चौरः यश्चित्रः चतुर्मासप्रायोगवाहानं
स्वरूपनिर्देशार्थ इति शब्दः उच्चारणार्थस्त्वकापाः क इति जिह्वा मूलीयः ककारात्सर्वो जिह्वा मूलभव उच्चारणजिह्वा मूली
यसंज्ञो भवति प्रयोजनं कखयोर्जिह्वा मूलीयं न वेत्यादि कः कोपी यः खित्रः घ इत्युपध्मानीयः पकारात्सर्वो घ इत्युप
उपध्मानीयसंज्ञो भवति प्रयोजनं पफयो रुपध्मानीयं न वेत्यादि कः पाति कः पाति कः फलति अ इत्यनुस्वारः अका
रात्परोनामिक्य उच्चारणसंज्ञो भवति प्रयोजनं मोनुस्वारं चोजन इत्यादि त्वरम्पः पूर्वपरयोरर्थोपलब्धौ पदं पूर्व
स्य लिङ्गस्य परस्यात्पदे स्तथा पूर्वस्य धातोः परस्य च त्पादेयः समुदाय एकाभावस्तस्य पदमिति संज्ञा भवति अर्थोपलब्धौ सत्या

५
राम
५

प्रयोजनं युष्मदस्मदोऽपदं पदादित्यादि शिवोक्तस्वामीसपातवः कंसरिपोऽक्षपाणः अर्थोपलब्धिग्रहणं स्यादित्यादिनिष्पादित
 सैव प्रकृतिप्रत्ययसमुदायस्य पदसंज्ञार्थं तत्संयोगादेव हि सुपरिनिश्चितः प्रवृत्तिनिवृत्तियोगोऽर्थोऽपलभ्यते तथा हि दर्शइ
 ष्यते संख्याकारकाभिधायीत्यादिः वृक्षः वृक्षौ वृक्षाः इत्येकद्विवद्गुणायाः संख्यायाः वृक्षेण कृतं वृक्षं पश्य वृक्षेण जी
 वति वृक्षाय देहि वृक्षात्पतितः वृक्षे स्थित इति कर्तृकर्मकरण संप्रदानापादानाधिकरणानां च स्यादिसंबंधादेव प्रतीतिः
 शुचिः शुचीन् शुचिनीत्यादौ कचिल्लिंगस्यापि स्यादिसन्निकर्षादेव वगतिः तथा संख्याकारककालभावनामयुष्मदस्मदस्य भि
 धायीत्यादिः पचति पचतः पचंति पच्यते पच्येते पच्यंते इत्यादौ कर्तृकर्मणोः कारकयोः तद्गतायाः संख्यया च संख्यायाः
 पचति अपाक्षीत् पश्यति इत्यादौ वर्तमानशक्तभविष्यदूपस्य कालस्य पच्यते तेनेति कर्मतामापन्नस्य भावस्य पचति
 पचसि पचामीति नामयुष्मदस्मदसंख्यादिसंयोगादेव वगतिः परोक्षत्वकत्रभिप्रेतत्वादिः क्रियाचतुष्टयं च गतो विशेषो
 पित्यादिसंबंधगम्य एव ज्ञानकं संकित्वामुदेवः यजते यज्या यजंति याजकाः अनुमति समर्थनाशीर्विधिनिमंत्रणमंत्र
 गाधीष्ट संप्रश्नः प्रार्थना क्रियातिपत्त्यादयो पित्यादीनामभिधेयावद्गते संख्याकारकाद्याकांक्षाविकलीकृतार्थाभा

उ
बाबो
६

6

साभिधाधि प्रत्ययांतरजनि तस्यह समुदायस्यपदसंज्ञानास्ति यदिस्यात् विद्युतावितुत्रकिवंतस्य विद्युच्चदस्यपदत्वा द्वाप्र
थमा इतितस्यदत्तंस्यात् द्युतदीप्तौविपूर्वः विद्योतते इतिक्लिप्रआजि प्रीधुर्द्यजिग्रावस्तुद्युतिभासांचेतिक्लिप्र तस्यसर्वापहारेण
लोपः तथादंडिनावित्यत्रडणनाइस्योपधाइतिहिर्भाभवेत् दंडोविद्योतेययोरिति तदस्यास्तीतिइन् इवर्णावर्त्मलोपः यद्ये
वमर्थेइत्येववक्तव्यं मैवं यत्रपूर्वपराभावेपिकेवत्नादेवप्रत्ययात्प्रकृतेर्वार्थ उपलभ्यते तत्रापिपदत्वंयथास्यादित्युपलब्धिग्रह
णमपिकार्यमेव द्यतिमेत्र दधिमेदेहि असंभुवि द्यतिपृथ्वी कर्मचवहारे वर्त्ममानात्मने पदमध्यमैकवचनंसे अचि
अदादेर्लुक् अस्तेरादेरित्यादिलोपः अस्तेःसावितिसलोपः पदत्वादेदोत्परः पदांतइत्यकारलोपः पदत्वात्पदात्परस्य म
ह्यमित्यस्य मेआदेशः अनतिक्रमयविशेषयेत् मंडूकसुत्यात्वरचंजनान्यनुवर्तते युक्तानोत्तराणां चंजनानांच
अतिक्रमंविपर्यासमज्जर्वविशेषंकर्यात् उच्चैर्भवकान्चकतकि अचयसर्वनामइत्यंतात्स्वरात्पूर्वोक्ताययः वैयाकरणाः
द्याकरणंवेत्यधीतेवा अण घोर्द्विदिरितियकारात्पूर्वोकारागमः केचित्त्वकोत्प्रात्स्वरात्पूर्वोपदेशात् द्योःपर्योर्द्व
द्यागमविधानाश्चात्रवर्त्म विश्लेषमिदिं मन्यमानाः पदमित्यनुवर्त्यसूत्रवाक्येणोनुवृत्त्यर्थं सांहितिकविकारजातपदस्य

उ
राम
६

रूपसिद्धतावहसतिक्रममकार्वात उत्तरत्रानुवृत्त्यर्थं विशिष्योदाहरति तेषामुत्तरस्त्वमिदं च तंत्रांतरपरितम्प परः सन्निकर्षः
 संहिताविगमोवमानमिति सूत्रद्वयस्यप्रतिनिधिचेनाचार्यः प्रणीवानित्यभिप्रायः चंजनमस्वरं वर्त्मनयेत् . स्वररहितं चंज
 नंपरं वर्त्मनयेत् प्रापयेत् चंजनस्वरयोरविरमोश्चार्थं चंजनयोश्चसंयोगमिद्वयं वचनं त्वमत्र सत्कर्म सत्वरस्यचंजनस्य
 तेनैव स्वरेण व्यवधानात्परप्रापणायोगात्परस्य वर्त्मनोवचसंभावादस्वरमिति चापार्थक्यं तात्कृतं विस्मयार्थं लोकोपचा
 राद्वहणसिद्धिः अर्थवद्ग्रहणेनानर्थक्यग्रहणं दूरांतिकयोरंतिकस्यग्रहणं लक्षणाप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यग्रहणं नि
 रनुबधकेयहणेनमानुबधकस्यग्रहणं इत्यादीनां ग्रहणानां तदुपलक्षितानामन्यासांचपरिभाषाणां लोकोपचाराजनव्यवहारा
 देवसिद्धिरिति संज्ञांतरमुपदेष्टव्या अपिपरिभाषानोपदिष्टाः नहिमलिनस्पस्ताने बुभुक्षितस्यवामौजने उपदेशोपपुत्रते
 कोहिनामधीमानर्थवंतं त्यक्त्वा निरर्थकं दृष्टीयात् कोवांतिकासिद्धौ दूरंधावेत् कश्चप्रतिपादोक्तेस्वरससिद्धेप्राप्येलाक्षिकं
 कृतकमाश्रियते कोपिवाकेवलेनसिद्धौसद्धितीयमविद्येत् तस्माद्योलोकतोर्थः सिद्धस्तत्रकिंयंत्रेण एवमिति त्रिष्वत्रव
 गांकृत्यानिरात्रिमातरिश्वत्रयं त्रित्येतदवयवानामनर्थकानां नमवंति इवर्त्मावर्त्मलोपः बुद्ध्या नद्या दृष्टेण उमां

ॐ
वाबो.
७

देवाय उमाया इत्यादौ विहरेस्वरेप्रत्यये यकारेच नभवति आसिचञ्च नद्यां वधामित्यत्र ज्यामादेशे नासिणिकेनभवति त्वांयु
वामित्यत्र अमावादेशे आसिगगमोनास्ति द्युवित्यत्रोसाविति सपिमानुबंधकेदिवगोत्वंनास्ति केचित्सदृशाभ्यवहारिणः सार्ध
कं निरर्थकं वादधानः अंतिकादेवतष्टाहर्मपिद्यावंतः स्वयंभुविलब्धे कृतकमप्यनुसरंतः केवलेनसिद्धौ सदितीयमप्यभि
लषंतः दृश्यंते तद्वाभिचारोपिपरिभाषाणांभवति तथाहिराजगजइत्यादिवदूरिदान्ना भूरिदान्ने इत्यादवनर्थकस्याप्यनोर्त्तपि
दंडीतिवद्वाग्भीइत्यत्रापि इनोदीर्घः विरजइतिवच्चंद्रमा इत्यस्याप्यसंतस्योपदीर्घादीर्घः दाम्नामीमिति वदति क्रांतामहिमान
मतिमहिमाइत्यत्रापिमनःस्त्रीप्रत्ययाभावः तडुक्तं अनिनःसग्रहणान्वर्थवताचानर्थकेनतदंतविधिं प्रयाजंतीति तथा अणो
येकादिति विह्वरस्यापिक्तोराः ईप्रत्ययः वासिष्ठी कुंभकारी भुवोवोतः इति लाकिणस्याद्यादेशस्यापिभुवोवकारागमः बभूव
अणभुववित्थातीतिस्थाप्रथमइत्यस्यैवचक्षिजदेशस्य सानुबंधकस्यापि स्वात्रोद्यतनामण आद्यत् इत्यंचसतिदामाग्रा
ग्रहणे ष्वविशेषइत्युपपन्नंभवति उक्तंच लौकिकन्यायमूलत्वादानंत्वाद्वाभिचारतः क्वचिज्ञापकसिद्धत्वात्परिभाषा
नस्तत्रिताः इति एवमन्यासामपिपरिभाषाणां लोकतएवसिद्धिश्चभिचारवत्प्रहो ॥ इतिजगद्वरविरचितायां बालबोधि

ॐ
राम
७

न्याकातंत्रलवृत्तौ संज्ञापादप्रथमः १ ॥ ईसमानः सर्वस्मै दीर्घीभवति परश्चलोपं समानो वर्णाः सर्वस्मै परे दीर्घवानभवति परश्च
 लोपंप्राप्नोति नृपाज्ञा दधीदं मध्वकं होतृषिः पर्जन्यवल्लक्षणया प्रवृत्त्या दीर्घस्यापि परलोपार्थादीर्घः महाश्वः समानद्वयिकिं सुवा
 कवगाः इह्याद्यं जनेस्वरगाणां संधिनिषेधो वक्ष्यते नद्यं जनानामिति स्थानसावर्ण्यादाकार्दकारश्च दीर्घो स्यात् संबंधिशब्दादीर्घो
 ह्रस्वस्थानि नमाक्षिपतीति थंजनानां प्राप्तिरेव नास्तीति चेत् न पर्जन्यवल्लक्षणप्रवृत्तेराश्रयणात् अनाश्रितायां हितस्यां दीर्घस्यादीर्घो न
 स्यात् ततश्च सत्रियोगशिष्टानामेकतरापायेऽन्यतरापाय इति परलोपोऽपि न स्यात् असर्वस्मै कार्यतरविधानाद्यं जने परे संबिनि
 षेधस्य वक्ष्यमाणत्वात् सर्वस्मै एव दीर्घः स्यादिति सर्वस्मै ग्रहणमपार्थक्यमिति नवाद्यं निमित्तसमर्पणार्थत्वात् निमित्तं विना हि दीर्घः स्यात्
 परश्चलोपमित्यनेनैव समर्पितं निमित्तमिति चेत् न कर्तारयसिलोपश्चेति वक्ष्यशब्दस्यापि अत्राचयवृत्त्या समानः सर्वत्र दीर्घवानभवति
 परस्त्वयदास्मात्संभवति तदालोपंप्राप्नोतीति सूत्रार्थो विज्ञायते ह्रस्वस्य तर्ह्यभावः स्यात् न संधिनिषेधेषु श्रवणात् अत्रापेहि इदं
 पश्य उउत्तिष्ठ नृपतिः कृत्तः एवमुत्तरत्र द्वर्णो वर्णादीनामपि निमित्तसमर्पणार्थत्वं व्याख्येयं शकंधादीनां पूर्वलोपएव वक्तव्यः श
 कश्चंधुः शकंधुः कर्कश्चंधुः कर्कंधुः जलश्चरा जलरा काश्चरतः कातः शुद्धमोदनं यस्पसं शुद्धोदनः फलस्पईषा फलीषा

ॐ
बाबो
८

एवंलांगलीषा मनसएषा मनीषा मनसः सकारस्यरेफसो विसर्जनीयः तस्यापरोलोप्यइति लोबेकते ईकारे अकारलोपः सीमंतः
केशेषु अनत्रसीमात्रः अवर्त्मइवर्मेण परलोपमिति वर्तते इवर्णेयमित्यतः प्राक् अवर्त्मः अकारजातिः अकारः आकारश्च इवर्णे
ईकारेचपरे एकारोभवति परलोपश्चतवेदं सेयं महेशः जातिमात्राश्रयणेन च कित्तिरोभावाद्यथासंख्याभावः अवर्त्मइति किं वागि
ह इवर्मेण इत्यत्र उत्तरत्रचसंधिर्न कृतः सैदेहो हिस्मात् अवर्त्म इत्यत्रात् इवर्त्मइति परसप्तमा इवर्त्मस्परत्वे लब्धेपारिशेषात्प्रथमा
तस्थान्युपक्रमात्प्रथमांतरस्थानिनो जगिति प्रतिमासादसति संदेहे संधिः ओवर्मेणो अवर्त्मइति वर्तते इवर्णेयमित्यतः प्राक्
अवर्त्मः इवर्णेपरे ओकारोभवति परलोपश्च तवोदकं सोदा अवर्त्मइति किं त्वडुक्तिः अवर्णेअर् अवर्त्मः अवर्मेपरे
अर् भवति परलोपश्च तवर्मे सदिः तवर्कारः लृकारे अचिधास्पते अवर्त्मइति किं वागृता उपसर्गावर्णस्पधात् लृकारेपरे अर्
वक्तव्यः प्रांछति प्राप्नोति उपाः क्रोति यक्रियायुक्तास्तं प्रत्युपसर्गाइति प्रगता आहुका अस्मात्प्रर्ध कोदेश इत्यत्र प्रस्य आह्ति
प्रतिउपसर्गत्वाभावात् आर्न भवति नामधातौवा आदिमुपेक्ष्यत्वात्मन उपांङीयति पूर्वपदावर्त्मस्पर्शेपरे तृतीयासमासे
नित्यं स्रवार्तः इः खार्तः तृतीयेति किं परमश्चासौ अतः परमर्तः समासेति किं सुवेनर्तः अणप्रवसन वत्सतर कांबल दशा

ॐ
राम
८

नाम्णेपरे आस्वक्तयः आणार्सं प्रार्सं वसनार्सं वसतरार्सं कंबलार्सं दशार्सं लृक्कारेण अल्कारे अल्भवति य
 स्तोपश्च तवत्कारः खड्गकारः एकारेणैकारेच अवर्सः एकारेणैकारेचपरे एकारेभवति परलोपश्च पश्यैतत् महेश्वर्य
 अवर्सएवशब्देपरे अनावशपकेलोपोवक्तव्यः क्वचस्थास्मति आवशपकेत्विहैवभावमाद्यगाः उपसर्गावर्सस्य धात्वेकारेपरे इण
 एधइत्येतयोरेकारं कथित्वा प्रप्लयति प्रेलयति इह्नभवति प्रैतिप्रैधते प्रस्पपैधयोर्नेष्यते प्रैषः प्रैष्यः प्रेषप्रेष्यौ त्वीषे संहा
 र्थस्य स्वशाब्दाकारस्य ईरेरिणोरैत्वं त्वैरं त्वैरी ओकारेणौकारेच अवर्सः ओकारेणौकारेचपरे ओकारेभवति परलोप
 श्च तवौदनः खड्गौपागवः उपसर्गावर्सस्य धातोकारेपरेलोपः प्रोत्वति ओत्वोष्टयोः समासेवा स्थूलोऽः स्थूलोऽः विंबोष्टः
 विंबोष्टः वाक्येनास्ति अत्रौऽः तवौष्टः प्रस्पउहउठउटिषु औत्वं प्रौहः प्रौदः प्रौदिः अक्षस्पउहिनां अक्षौहिणी पूर्वलो
 त्वेपे परलोपेनेष्यते अन्पत्रभवत्येव इवर्सीयमसवर्सनचपरलोपः घंजनेसंधिनिषेधस्य वक्ष्यमाणत्वादितउत्तरंस्वरे
 विधेयः इवर्सीयंप्राप्नोति असवर्गेस्वरेपरे परश्चलोप्योनभवति दधपत्र नद्येष्वा असवर्गादिति प्राप्नोति मित्रसमर्पणार्थ
 मुत्तरवच वमुवर्सः उवर्सीवंप्राप्नोति असवर्गेस्वरेपरे नचपरलोप्यो मध्वत्र वध्वारथा रघुवर्सः अवर्सः रत्वमाप

ॐ
बाबो.
२७

द्योते असवर्णेस्वरेपरे नचपरलोप्यः पित्रर्थः राकातिः लृप्तवर्म्माः लृप्तवर्म्माः लम्माप्रोति असवर्णेस्वरेपरे नचपरलोप्यः
लनुबंधः दीर्घोनाति एअच् एकारश्चेद्भवति नचपरलोप्यः वयः ऐआयू ऐकारः आयूभवति स्वरेपरे नचपरलो
प्यः वयः ऐअवू ओकारः अवूभवति स्वरेपरे नचपरलोप्यः परवः गोशब्दस्य ओकारस्य अवआदेशः अकारांतः
स्वरेवाभवति अवस्फोरायनस्येति तंत्रांतरात् गवेहा गवीहा गवेडका गवेडका इंद्राक्षयोर्नित्यं गवेन्द्रः गवाक्षः गो
अग्रं गोयं गवाग्रं गोअजिनं गोजिनं गवाजिनं औआवू औकारः आवूभवति स्वरेपरे नचपरलोप्यः नाक् अ
यादीनां यवलोपः पदांतेनवालोपेत्प्रकृतिः अय् आय् अवूआव् एतेअयादयः एषामयादीनां पदांतेस्थितानां
यकारवकारलोपोभवति नवाविकल्पेन लोपेत्प्रकृतिः यथास्वतृपंभवति नसंधिकृताविकृतिः कएते कयेते
कस्मायिदं कस्माइदं पटइह पटविह असाअत्र असावत्र अयादीनामिति किं नद्यत्रवद्यत्र पदांतइति किं शयि
तः भावितः एदोत्तरः पदांतलोपमकारः पदांतयावेदोत्तौ ताभ्यां परः अकारः लोपंप्राप्नोति तेत्रसोत्र पदांतइति
किं चयनं लवनं पुनः पदांतइति नित्यत्वार्थं नद्यंजनेस्वराः संधेयाः यंजनेपरेस्वराः संध्यातव्या नभवंति दंडहस्तः

ॐ
राम
२७

दधिशीतं स्थानसावर्ष्पात्सर्वोर्दीर्घः स्यात् श्रीपतिः पशुपतिः नृपतिः अविशेषेण सर्वस्मै यत्वाद्या उक्ताद्यंजनेपिसुः
 पशुपतिरित्यत्र कादयोभावमानाः स्पर्शाः स्पृष्टकारणं स्पर्शानां विवृत्तं करणं स्वरणां उच्चारणं च नष्वात्स्पृष्टमंतस्थानामि
 ति प्रयत्नभेदादुकारपकारयोरसावर्ष्पं पिच्यमित्यत्र त्वमिष्टते गोर्धृत्तावध्वपरिमाणो अवादेशः गद्युतिः क्रोशयु
 गं अन्यत्र गोयुतिः इति श्रीपंडितमहेश्वरीजगद्गुरविरचितायां बालबोधिण्यां कातंत्रलघुवृत्तौ स्वरसंधि समानपा
 दो द्वितीयः २॥ उंमोयुरवे ओदंता अदुअनिपाताः स्वरे प्रकृत्या ओदंता ओकारात्तथा अदुअनिपाताः स्व
 रे प्रकृत्या भवन्ति संधिकृतां विकृतिनापद्यंवे नोपतत् अहोआद्यः हंहोअधम अत्रापेहि इइहाः स्व उउतिष्ठ आ
 एवंनुमन्यसे आ एवंनुकिलतत् निरनुबंधक ग्रहणेन सानुबंधकस्य ग्रहणमित्यादौ प्रत्ययानभवेति ईषदसं आसं आ
 इहि एहि आउदकांता रोदकांतादनुव्रजेत् उदकांतेन विना अमकोभोयशः आमकोभः पाणिनेः अमकैः सह
 पूर्वां संध्यां जपं स्तिष्ठेत्सावित्रीमर्कदर्शनात् पश्चिमांतसमासीतसम्यगर्क्षविभावनादिति अर्कदर्शनेन विना असावि
 भावनेन सह ईषदर्थे क्रियायोगे मर्यादाभिर्विधौ च यः एवमातां डितं विद्यादाक्यस्मरणा योरुजितं विना तेनेति मर्यादा

३
बाबो.
१०

सहस्रेनेत्यभिविधिः अश्रुतंगम्पतेवाक्यमातायेनाडिदेक्सः आरदंनुमन्यसे इत्यत्र हर्षेनैवममंस्था इतिवाक्यमकारेण
 निपातेनगम्पते सहशादृष्टविंताद्यैरनुभूतस्यक्त्वनः यत्तदित्यनुसंधानंस्मरणंतदुदाहृतं येनविधिस्तदंतस्यात्यंतग्रह
 णेत्त्वद्वेषंतग्रहणमोकारस्वेवांतत्वार्थं तेन अंडउआंतानिपानप्रकृत्याचेत्यत्रनवूकुर्वेतिनिपाता इति किं पटवि
 ह ईजतः उहतेः परोपिस्वराः प्रकृत्याययास्यादितिस्वरग्रहणं नोअत्रपूर्वस्वप्रकृतिभावाविद्यातादकारत्वोपःस्या
 त द्विर्वचनमनौ अनौ औकाररहितं द्विर्वचनं प्रकृत्याभवति स्वरेपरे अग्रीअत्र वाह्वअत्र शालेअत्र पचेते
 इह अनावितिकिं ताव अनाविति नञ् तत्पुरुषः तत्रनत्रिनयुक्तमन्यत्रसदृशे तथाह्यर्थइति औकारसदृशस्य
 दीर्घोत्तस्यद्विर्वचनस्यप्रकृतिभावः तथाचोक्तं अभावेत्त्वभावेवसादृशेष्यविपर्यये ऊत्सायामपिनञ्ज्ञेयोरिष्टा
 दौचश्रुभोक्तिषु अब्राह्मणः विपर्ययेअभापं विपर्ययेअभापं अधर्मः ऊत्सायां अपुरुषः पवंसति वृक्षयोरिदं अप
 वावद्यावां इत्यादौनास्तिप्रकृतिः कथमेतदितिचेत् त्वेवस्वमि नञ् तत्पुरुषस्पोत्तरपदार्थप्राधान्यादिति श्रमः
 निषिद्यमानस्यकथंप्राधान्यं प्राधान्येवासतिकथं तत्सदृशप्रतीतिरितिचेत् वदामि उच्यते इहानियतदेशकाल

३
राम
१०

वर्तिनीषु च त्रिषु समवेतो मृथगृह्यते आधारे स्थितमेकद्वयं त्वयोत्पत्तिनिमित्तं सामान्यं जातिः इत्यद्वयः सहजा आगमापायिनो वा
विशेषप्रतीतिहेतवो धर्मागुणाः अनेककालक्षणाविभक्तावयवः फलप्राप्तिपर्यंतस्थितिः कारकसाधोधात्वर्थोभावः तन्निवर्तना
त्मकः स्वतंत्रचापारंक्रियातदुक्तं सर्वप्रवृत्त्यर्थोभावः साध्यतयामतः सर्वानिवर्तनात्म्यकर्तृयत्रात्मिका क्रियेति यथाच इंद्री
यार्थसन्निकर्षेति त्रंजानं प्रत्यक्षप्रमाणसाध्यत्वात् प्रत्यक्षमुच्यते तथा क्रियासाध्यत्वाद्वावोपि क्रियोच्यते यदुक्तं यथा प्रत्यक्षसा
ध्यत्वाज्ञानं प्रत्यक्षमुच्यते क्रियासाध्यतया भावः क्रियेति च पदिशते इति तेन भावशब्दोऽपि क्रियाशब्दोच्यते परार्थानां
संक्षेपकारसाधनमभिधानं यद्वद्वा एते च त्वरः शब्दानामर्था इति पूर्वार्थव्याचक्षते यदाहः च तद्वृत्तीशब्दानां प्रवृत्तिः जाति
शब्दा गुणशब्दाः क्रियाशब्दा यद्वद्वा शब्देति केचित् परस्परं विलक्षणेषु शाबलेयादिपिंडेषु गौर्गौरिति शंखक्षीरवृषारहारादि
षु अन्योन्यविशिष्टेषु शुक्लः शुक्ल इति नरतरुगकारितमत्तणादिषु पृथग्विधं स्पंदमानेषु चलच्चल इति प्रतिक्षणं भिद्यमाने दिंश्चा
द्यभिधेये दिंश्चो दिंश्च इति एकद्वयप्रतिपत्तिहेतुः जातिरेव शब्दस्याभिधेयात्तथात्वात् अथाविनाभाविन्या बह्वानयने पात्रानय
नवद्वयतिरासप्यते न तद्वद्वेनोच्यते विशेष्यं नामिधागच्छेत्सीताशक्तिविशेषणे इति यायादिति जातिमेव शब्दार्थप्रतिज्ञाने

ॐ
बाबो.
११

अनेत्वर्थक्रियामेवप्रयोक्तृप्रतिपत्तुणां शब्दप्रयोगस्यप्रयोजनंप्रपञ्चतोर्थक्रियाकारित्वंचहानोपादानयोग्याद्या चक्तेरेव ननीरूपा
याजातेरितिमन्यमाना चक्तिमेवशब्दार्थसंगिरंतेजातस्तुतस्यामपरिहार्यसन्निधानन्यायेनाद्यभिचारयतार्थेव शब्दस्तुचक्तिपरएव
ति अपरेषुनर्विषयभेदेनोभयमपि शब्दार्थमन्यते तथाह्याहुः इहप्रयोजनभावसंभवादूपहतार्थेषु दशराडिसांगुल्यग्रादिवा
क्याभासेषुवर्तमानाःशब्दा अर्थपरीक्षायामुपेक्षाएव विधिनिषेधरूपप्रयोजनपरशास्त्रीयसम्प्रदायकवृत्तीनां त्वेषामभिधेय
विचारोयुज्यते तत्रवायव्यंश्चेतमजमालभेत इत्यादिषुविधिचोदनासु चक्तिविषयत्वमेवाजादिशब्दानामुपपद्यते जातिपरेत्वे
हितेषां यावद्जाति तदाक्षिप्तसुश्चेताद्गादिचक्तिषु आयुस्वसानावधिक्रियमाणमालंभादिनियतदेशकालावृष्ट्यांगिभूतक
कर्मातिपत्तयेस्मात्ततश्चविधि चोदनार्थोत्पत्तिःस्मात् निषेधचोदनासुतद्वैतपदास्पृष्ट्याइत्यादिषु जात्यभिधायत्वमेवगवा
दिशब्दानां संगृह्यते अनियतदेशकालविधत्वा त्रिषेधस्य अथथाहिकस्पांचिह्नोद्यक्तावृत्तेस्पदास्पृष्टे अनुष्ठितेशास्त्रा
र्थकृतार्थत्वे जातेनत्र कामचारःस्मात् ततश्चनिषेधचोदनार्थोपलब्धितएवस्यादिति प्रतीतिपरमार्थविदस्तुवाक्कुक्षार्थ
इतिसमातिष्ठते आहुश्च किलपरस्परविनाभावेन जात्यादीनांचक्तीनांच वृत्तिरिति तावत्सर्वेषामविप्रतिपत्तिः धर्मधर्मि

ॐ
राम
११

भावश्चेष्टामनपद्मनीयएव तत्रचधर्मविशिष्टधर्मिणिचापृतः शब्दो धर्मेण व्याप्रियते हतिप्रतीतिकमेव धर्मेतुशब्दचापार
 विषयेधर्मीपरिहृतः स्यादित्यद्यपिचक्षुष्योपकदर्थनाश्रीयते तथापिप्रतीतिः कथमपहृत्यते गौरितिहिगोजातिमानर्थो
 गोशब्दात्प्रतीयते एवंशुक्लइतिशुक्लागुणवान् चलइतिचलनक्रियावान् डित्यइतिडित्यसंज्ञावान् एवंच लोहितोत्सी
 षा अतिजः प्रचरंतीतिवाक्यस्यैवक्वचिविशेषणपरत्वे शब्दस्यविधिनिषेधविषयव्यवस्थापिबुज्यतएव यत्कृतं विशेष्यं नाभिधा
 गच्छेत्सीणशक्तिविशेषण इतिरदपिप्रतीतिबाह्यमेवसर्वसंवितासिकायां शब्दाद्विशेषणएवसीणशक्तित्वमभिधीयते अ
 धोच्यते संकेतसहायः शब्दोक्तं प्रतिपादयति संकेतज्ञानंत्याह्यभिचाराच्चविशेषेषुकार्त्तनशब्दते इतिमामान्य एवक्रि
 यते तदेवचशब्दचापारविषयभूतशब्दस्याभिधेयंभवति नतदाश्रयोविशेषइत्यतोविशेषणोत्सीणशक्तित्वमभिधाया
 प्रतिज्ञायते इतिरतदपि फलप्रायमेवसंकेतविषयत्वेनहिसामान्यं शब्दाभिधेयतामवलंबमानं त्वाश्रयमाश्रयेज्ज्ञादाय
 द्याश्रयेज्ज्ञादायद्याश्रयेतर्हि तदाश्रितः सएवशब्दचापारगोचरोभवेत् अथज्ज्ञातदानिराश्रयस्यास्यस्थितिरेवनास्ति
 कृतः शब्दाभिधेयत्वं वास्तुतस्तु शब्दप्रवृत्तौनिमित्तं सामान्यं विशेषस्तदाश्रयएव यदुक्तं शब्दप्रवृत्तिनिमित्तंजात्यादिभिर्वा

ॐ
वा. बो.
१२

गोहिंसिहृणनगौः नागौः गत्वादि संबंधात् गौरिति अतएव त्राश्रयात् पृथग्भूता जात्यादयो भिद्यन्त इति तत्रादिभिरभिधीय
माना उपलभ्यन्ते एव गोताशौच्यं च त्वनं डित्यत्वमिति तदुक्तं यस्मिन् गुणस्य हि भाव इव देश निवेशस्तदभिधाने तात्वो भवतः इति
तथार्थः सिद्धो जातिगुणक्रियारथानां समाश्रयः कृतद्वितैर्भावतंत्रैर्जात्यादिश्च पृथक् कृता इति च तदेवं तद्वति शब्दो भवति नञ्
त्पुनरुपनिषेधस्य धर्ममात्रविषयतया तदाश्रयस्योत्तरपदार्थस्य प्राधान्यात् तदधर्मविविक्तस्य च तस्या संभावात् सादृश्यत्वात् तद्वत्तत्वात्
येन तत्सदृशप्रतिपत्तिरिति सिद्धं अतश्चात्राह्यणमानयेत्यादौ ब्राह्मणजातौ निषिद्धायां तदाधारः करचरणादिमान्निष्ठः
सत्रिकृष्टेनावश्यभाविद्योगे नक्षत्रियादिजातयंतरेण युक्तानीयो नष्टरादिः नवाचंडात्मादिः समासे च प्रधानसंबन्धिनावे
वलिंगसंख्ये भवतः तेन अस्त्रीचैत्रः अवर्णाः हेमन्ता इति वदर्थवत्त्वात् तत्र प्रत्ययः प्रातिपादिकमित्यत्रार्थवदित्यस्याधातुरित्य
प्रत्यय इति च भिन्नलिङ्गमययीनावाङ्कारांताद्विभक्तीनामपंचम्या इत्यत्र विभक्तीनामित्यस्याः पंचम्या इति भिन्नसंख्यं तत्त्वा
र्थे रित्यस्यात्तलोपमाद्यादतीयामन्यतरस्यामित्यत्र तत्त्वार्थे रित्यस्यात्तलोपमाद्यामिति अकारादसंबुद्धौ बुद्धेयत्रस्य मो
रित्यस्यासंबुद्धाविति च भिन्नोभयंच विशेषणं युज्यत एव एवं तत्त्वाधिकरणे अपूरणादिषु जातिकालमुखादिभ्यो नाह्वनात्

ॐ
रम
१२

कः श्रुतमिति प्रतिपन्नाः अथर्वक्रान्तपुंसकमित्यादावपि बोद्धव्यं अतएव चानेकः अद्वैतबहवद्वत्यादावपि बोद्धव्यं इत्यादावे
 कत्वादिसंख्यायां निषिद्धायां तदाश्रयस्यैकहिबद्धशब्दाधेयस्य प्राधातत्वं बंधी निष्कहिबद्धवचनानि लिंगवत्संख्याया अपिशब्द
 धर्मत्वात्प्रकृत्यर्थविरोधेपि न्युद्यन्ति तदुक्तं संख्यायां निषिद्धायां यो वशिष्ठे तदाश्रयः सप्रधानं यथा जातो निषिद्धायां तदाश्रय
 इति न चैवमपि पचावहा आवा मित्यत्र प्रकृतिभावः प्राप्नोति ईवंतर्हि ईह देविर्वचनं प्रगृह्यमिति तंत्रांतरे ईकारांतस्य उका
 रांतस्य एकारांतस्य द्विवचनस्य प्रगृह्यसंज्ञा उक्ता प्रगृह्यमप्युत प्रगृह्या अधीतितत्रैव प्रकृतिभावो विहितः तेनात्र एकारांतस्य द्वि
 वचनस्य प्रकृतिर्न भवति बद्धवचनममी अमी इत्येतद्बद्धवचनं प्रकृत्या भवति अमी अश्वाः अमी आदित्याः बद्धवचनमिति
 किं अमो रोगो ग्यास्तीति अम्यत्र अनुपसृष्टश्च दीर्घैः सूचित इति वर्त्मसमासाये साक्ष्येनोक्ताः पुतास्ते स्वरेपरे प्रकृत्या भ
 वन्ति वैत्रात इ इह मैत्रातः अगाह्यु तंत्रांतरा हूगहूते चेति पुतः संबुद्धा बोद्धंत्येति शब्देपरे अवेदिके प्रकृतिर्वावक्तव्या भानो
 इति भानविति संबुद्धो किं गवित्ययमाह अत्रानुकरणात्प्राकार्येणार्थवत्त्वे सत्यप्यनुकार्यस्वरूप भंगप्रसंगाद्विभक्त्यभावात्
 इति शब्दे किं भानविह अवेदिके किं एतागाव्रह्मबंधवित्यत्र वीरु समानस्य अकारे च देवताभिः देवर्षिः मानत्राश्वः मान

ॐ
श्रीबा-
बो
१२

श्रुः याकारौ स्त्रीकताविति मात्वा शब्दस्य रुस्वः इति पंडितभट्टश्रीजगद्गुरविरचितायां बालबोधिण्यां कातंत्रत्युवृत्तौ स्वरसंधि
निषेदपातस्तृतीयः ॥ अथ ये ओं नमो गणेशाय ॥ ईर्वा प्रथमाः पदांताः स्वरद्योषवत्सु तृतीया च वर्गगांये प्र
थमाः कचरतपाः पदांतस्ते स्ववर्गात्प्रत्यासंते तृतीयाना पद्यते सुरेषु परेषु द्योषवत्सु च वागत्र घडेते तदिह त्रिष्टुबियम्ना
वागतिः घडांति तद्भवं त्रिष्टुब्रीता वर्गप्रथमाः किं भवानाह महागतः पदांताः किं वाचौ विद्युतौ स्वरद्योषवत्सु किं वा
कस्य वाचमिच्छति वाचति वाग्मिवाचरति वाच्यते इत्याख्यंतवर्तिनी वाचाकृतं वाचिकं मिनः कोइति तंत्रातरे नांतस्यैव विभ
क्तिमाश्रित्य पदत्वा तृतीयः प्राप्नो न भवति यिन्मायोः पदसंज्ञानियमात् प्राद्यं प्राचीनमित्वा दौ यचिभमिति भसंज्ञया पदसंज्ञ
या बंधित्वात् पंचमे पंचमांस्तृतीया च वर्गप्रथमा पदांता इत्येव वर्गप्रथमाः पदांताः पंचमे परे स्ववर्गपंचमानपद्यते त
तीया च वाङ्मंज्ञा वाग्मंज्ञा घणिमताः घडिमाताः तत्रीतं तत्रीतं त्रिष्टुभिन्नोति त्रिष्टुभिन्नोति प्रत्ययपंचमे तृतीयानेषांते
वाङ्मयं तन्मात्रं तमादित्वा न्नयारम्भा त्रौ वर्गप्रथमः किं गीर्मिता पदांतः किं कृतं पंचमेतं वेति वर्तयेत्पुरुषसूत्रकारणं विस्पष्टा
र्थं वर्गप्रथमेभ्यः शकारः स्वरयवरपरकृकारं नवा पदांता इत्यर्थवशात्पंचम्यंतं संबधते वर्गप्रथमेभ्यः पदांतेभ्यः परः

ॐ
राम
१२

शकारः स्वरपरोक्षपरोक्षपरोक्षपरश्च फकारं प्राप्नोति नवाविकल्पेन वाक्कुवा वाक्कुवा षड्यामाः षड्यामाः तद्धेतुं तच्चेतुं त्रिष्टु
 सुता त्रिष्टुश्रुता वर्गप्रथमेभ्य इति किं प्राप्नोते पदांतेभ्यः किं श्रुतं क्त्वात्रेभ्यः शकारः किं तत्साधु स्वरयवरपरः किं वाञ्छीतति
 लपंचमपरोक्षि वाक्कुवाया वाक्कुवाया तद्धेतुं तद्धेतुं पदांतस्य शकारस्य संभावात् पदांतग्रहणस्य तद्विशेषणसंभवात् वर्ग
 प्रथमा इत्यर्थवशात् चम्पंतं संबध्यते तिवर्गप्रथमेभ्य इति विस्पष्टार्थं वेतिवर्तमानेन वेति च तेभ्य एव हकारः पूर्वचतुर्थेन वा
 पदांतग्रहणमुत्तरार्थवर्तते इत्यपदांताद्वर्गप्रथमात्परोहकारो नास्ति तेभ्यो वर्गप्रथमेभ्यः परोहकारः पूर्वस्य संबंधिनं चतुर्थमाप्नोति
 नवाविकल्पेन वाग्हीनः वाग्हीनः षड्गता षड्गताः तद्धेतुं तद्धेतुं त्रिष्टुवृतं त्रिष्टुवृतं वर्गप्रथमेभ्यः किं प्राप्नोतः तेभ्य एवैव
 पार्थक्यं उत्तरत्रनित्यत्वार्थेन वेति परत्वं तकारो लृटवर्गेषु पदमध्ये तकारात्परोक्षं लकारचवर्गद्वर्गाणादसंभावादिहापि
 पर्याप्तग्रहणमुत्तरात्रमेवावर्तते तकारः परस्परस्य रूपमापद्यते लकारे चवर्गद्वर्गेषु तल्लब्धं तच्चित्रं तच्चित्रं उच्चितं
 सरिज्जः तत्रात्वं सटंकः सटंकरः उड्डीनः उड्डीकितं उल्लत्वं कटयोर्द्वौषे प्रथमः कटयोर्द्वौषे तृतीयः उकारः किं वा
 चरति लृटवर्गेष्विति किं तत्प्राणं रूपमित्यर्थपार्थक्यं चंशे उकारः शेपरे चमाप्नोति तच्चोतति यत्र पक्षे शस्यकोना

उ
वा
१४

ति तदप्युदाहरणं तच्चाद्यं तच्चाद्युतकारकिं प्राङ्गते शेकिं तत्कारं इणनाङ्गोपधाः स्वरेदिः पदांतग्रहणमिहोपपन्नो
इणनाः पदांताङ्गस्वा उपधायेषां तेतथोक्ताः स्वरेपरेदिर्भवति क्वाङ्गुत्र सगलाह पचत्रिह इणनाकिं त्वमत्र पदांताः किं
भाणति ध्वणति इस्वोपधाः किं प्राडाह स्वरेइति किं सन्नतः नोतश्चछयोः शकारमनुच्चारणं अंतइति पदांतकार्यं नका
रः पदांतश्चछयोः पर्योरनुच्चारः पूर्वोयस्मात्तथाविधं शमाप्नोति संश्चौरः यंश्चुत्रः नकिं प्राङ्गुरति अंत किं अंचति चछयोः
किं सकारः पदांतग्रहणेन वर्तमाने पुनरंतरित्युत्तरार्थं तथयोः सकारमित्यत्र निमित्तमत्रिधानाऽप्राक्पदांते स्थितस्य नका
रस्य सकारो यथा स्यात् तेन त्वंतरः त्वंतुत्सीत्यादौ तथा निमित्तकस्य सकारादेशस्य नकारस्य सकारादेशो न भवति
लाक्षिणकस्य नकारस्य सकारेण स्यादिति चेद्वदमि न ननु च प्रशानिति प्रशान्ताहस्य निषेधवचनात् ज्ञायते लाक्षि
णकस्यापि नकारस्य शत्वादीनि भवन्तीति तेन प्रतांश्चौरः प्रतांष्टीकते प्रतांतनोति तमुल्लानौ तकातदनुबंधम्लिश
मित्यर्थः किप्रचेति किप्र तस्य सर्वापहारेण त्वोपः पंचमोपधेत्युपधादीर्घः मोनोधातो रिति मस्य नः लाक्षिणकात्वा
तस्य लिङांतनकारत्वोपाभावः दृश्योऽकारं अनुच्चारणपूर्वमिति वर्तते जङ्गत्रशकारेष्ठित्यतः प्राक् नइति

उ
राम
१४

३
 उदणपरस्वितियावत् अंतइति त्वापादसममाप्ते नोतष्टयोरनुस्वारपूर्वकारमापद्यते संहंकः संहङ्कारः नकिं प्राङ्गीक
 ते अंतकिं उत्कंठते दृढयोः किं सन्नुत्र तथयोः सकारं नोतस्तथयोः परयोः अनुस्वारपूर्वकारमापद्यते महांत्तरुः
 महोत्थुडति नकिं प्राङ्गुरुः अंतकिं कर्तृति तथयोः किं महात्तरुः सपस्योत्तथयोर्नकारस्यानुस्वारपूर्वकारमापद्यते सकार
 रोनेष्यते महोत्तरुः महोत्तरुः चयोद्वितीयाः शरिणोश्चरदेरिति पक्षे तस्यथः प्रशाञ्चदस्य शब्दमानेष्वाते प्रशा
 चैत्रः प्रशाङ्गीकते प्रशांतुरुः लेत्वं नोतोलेपरे अनुस्वारपूर्वकारमाप्नोति भवांस्त्रयः नकिं प्राङ्गीकः पदम
 धेनातरोत्तकारोनास्ति इत्यंतग्रहणमुत्तरार्थमनुवर्तते लेति किं मन्त्रः जज्जशकारेषुत्रकारं नंतः जकारेणका
 रेभकारे शकारेचपरे अकारमापद्यते सञ्जयः महाञ्जयः महाञ्जुद्वे महाञ्जोते नकिं प्राङ्गुरुः जादिषुकिं स
 नमंडः पदमध्ये जादिषु नकारस्यानुस्वारवर्गीतयो र्वक्ष्यमाणत्वाद् उत्तरार्थमेवांतइति वर्तते एवमुत्तरस्त्रयोयिजेयं
 शिंचंवा नोतः शकारेपरे चंवाप्नोति यत्रपक्षेचोनास्ति तत्रपूर्वेणत्रकारः महाञ्जूरः महाञ्जूरः वर्गप्रथमेभ्यइति
 वाक्यं महाञ्जूरः उदणपरस्वित्कारं परः शब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते नोतः इपरोदपरोणपरश्चणकारमा

ॐ
वाचो
१५

पद्यते सादीनः यणदौकोते सप्तकारः नकिं प्राङ्गीनः इहणपरकिं सवरिदः मोचस्वारंयंजने अंतइतीहो
पयुज्यते उत्तरत्रचमकारःपदोतः अनुस्वारमाप्नोति यंजनेपरे त्वंहससि यंजनमस्वरमिति परेणवर्णेनसंयुज्यते
अत्रोच्चारः सादीमः किं सन्तीति अंतः किं नस्वः यंजने किं त्वमत्र गम्यते इत्यादौ मनोरनुस्वारोवक्ष्यते समोम
कारस्य राज्दीप्तावित्यस्मिच्छिबन्तेपरे मकारवभवति नातुस्वारः मोरात्रिसमः क्वावितितंजांतरात् सम्राट् राज्दी
प्तौसत्सुद्विषदुहः इहयुजविदभिद छिदनीराजामुपसर्गेपि क्विचित्किपू तस्यसर्वापहारेणलोपः सितस्यलोपः इह
वेति जम्पडः वाविरामे इतिटः वर्गेतद्वर्गपंचमंवा मकारःपदांतेवर्गसंबन्धिनदारेपरे तस्याक्षरस्ययोवर्गस्ततंच
मंवाप्नोति पक्षेपूर्वनातुस्वारः तद्धयंचातकोण्डीननभस्थं पुरुषोवधीत् तंकथंचातकंडीनंनभःस्थं पुरुषोवधीत्
वकारः किं प्राङ्गवति पदांतः किं स्वप्ने रंमातु अनुस्वारस्यांतस्थायां परसवर्णोवावक्ष्यते सचावुनामिकस्थाने सा
वुनामिकइत्युक्तं संयंता संयंता सवत्सरः संवत्सरः तल्लोकं तंलोकं यद्यंम्यते यंयम्यते ववंचते ववंचते अनु
स्वारस्यकिंगम्यतेअंतस्थाद्विप्रभेदाः सावुनासिकानिरनुनासिकाश्चरेफोष्मणांसवर्णानसंतीतिशिक्षाविदः त्वंरमसे

ॐ
राम
१५

इतिपंडितमहजगद्वरविचितायां बालबोधिनां कातंत्रलवृत्तौ वर्गपादश्चतुर्थः ४ उं विसर्जनीयश्चेत्ते वाशं विसर्जनीयः चकारे
 छकारे परे वा शकांसाप्रोति कश्चरः यश्चुत्री वाशलोचनस्थितविभाषावाचीति न शिद्यरयोश्च छयोर्नेघते कश्च इत्याह हरिशब्द
 सचंद्रशब्दे परे सकारागमोक्तयः अपिश्चेत्स्यात् हरिश्चंद्रो राजर्षिः अन्यो हरिश्चंद्रो मानवकः आश्चर्यमित्यनेत्यर्थे अन्यत्र
 आश्चर्यं वर्णांतरेषु कार्यांतराणां विधास्यमानत्वात्पारिषेष्वाश्च छयोरेव शः स्यादिति चेत् न व्यवस्थितविभाषया यत्र जिह्वा
 मूलीयादयो न भवन्ति तत्र स्यात् विनैव निमित्तं शः वा स्यात् एव देहे इत्यादिषु ज्ञेयं देहे वाशं विसर्जनीयो वर्तते
 न विसर्जनी इत्यतः प्राक् विसर्जनीयो देहे च परे वाशमाप्रोति कष्टकः यद्वक्त्रः पूर्ववद्व्यवस्थितविभाषात्वादिह न भवति
 कश्च इत्याह गोः पदे सेविते प्रमाणे चार्थे सागमोक्तयः गोभिः सेवितो दोशः गोघ्नदः गोचरणप्रमाणोजलोदयः गोघ्नदः
 अन्यत्र गोपदं वाशब्दः समुच्चये वेत्येव हि वर्तते एवमुत्तरापि ज्ञेयं तेथे वासं विसर्जनीयस्तेथे च परे वा समप्रोति कस्ततः क
 स्थुडति पूर्ववदिह न भवति कात्सरः तद्बृहत्तो यथा संखं करपत्न्योः परयोश्चौरदेवतयोरर्थयोस्तस्य सत्वं क्तयं तत्कारश्चौरः
 बृहस्पतिर्देवता अन्यत्र तत्कारः बृहत्पतिः आस्पदं प्रतिष्ठायां प्रतिष्ठास्थानं अन्यत्र आपसात् आपदं अक्कारो वापुरीषे प

३
बाबो.
१६

स्त

हो अवकारः मकारमकारिणौ देणुपरित्रास्त्रेलोपयत्तार्थं घोषवतिलोपार्थं संबुद्धौवावादेरुत्तार्थं च भगोअत्र भगोयत्र
अघोयत्र अघोयत्र स्त्रेकिं देवाः क्षांतः एवमेवेति विस्मृष्टार्थं घोषवतिलोपं आभोभामित्येव आभोभांपरो विसर्जनीयः घो
षवतिपरे लोपंप्राप्नोति देवागताः भोयज भोवद्वावाङ्गोयज अघोगच्छु घोषवतिकिं देवाः क्षांति नामिपरोरं ना
मिनः परो विसर्जनीयः रेफंप्राप्नोति सुपीः सुहः सुपूर्वाभ्यां पिसितमिभ्यां परस्पक्षिपः सर्वापहारेण लोपः सम्परेफसो
विसर्जनीयः इमरोरीदूरो पुनर्विसर्जनीयः घोषवत्स्वरपरः नियमार्थमिदं नामिनः परो विसर्जनीयः सति निमित्ते घोष
वत्स्वरयोरेव परयोः स्वं प्राप्नोति अग्निरगतः अग्निरत्र श्रीर्जिता श्रीरत्र पडुर्गतः पडुरत्र सुपीर्भा सुहर्भा इह नास्ति
धीः क्षीणा अद्भिः क्षातं रप्रकृतिरनामिपरोपि रेफस्थानीयो विसर्जनीयः अनामिपरोपि रमाप्नोति घोषवत्स्वरयोरेव पर
योः अंतर्गतः अंतरत्र पितर्गच्छु तत्वादीनां बाधः प्रचेतसोराजनिमंबुद्धतेवा स्वं वक्तव्यं प्रचेताराजत्र प्रचेताराजत्र संबु
द्धंतेकिं प्रचेताराजा यस्मिन् प्रचेताराजा देशः अहारादीनां पत्यादौ अहर्पति अहस्पति अहर्षुत्र अहस्पुत्र गीर्पति
गीष्पति गीर्षुत्र गीष्पुत्र धूर्पति धृष्पति धूर्षुत्र धृष्पुत्र अनामिपरोपि इति नामिपस्य रेफकृतेरघोषवत्स्वरपरस्या

३
राम
१६

वि विसर्जनीयस्य माभूदित्येवमर्थ एभिः प्रातं अमीभिः क्षतं तस्माद्भिभिः अदमश्चेतिभिर् एवंगीष्माता गीः क्षणेत्यादौ जेयं एष
 सपरलोपेयं जने एष स शब्दाभ्यां प्रो विसर्जनीयः थं जने परे लोपनीयः एष चरति सदाता अकृत्य ये स ग्रामे न च लोप्यः तन्मध्यपतित
 स्य तद्ग्रहणे न ग्रहणात्तदन्तर्विधिनामप्रातिः एष को ददाति सको ददाति अनेष चौरः अमः करोति निरर्थकयोरेष मयोर्नास्ति मेघोज
 कयोः मेति निषेधं करोति येन समस्कारेणैवः निपातनाम्ना शब्दस्य द्वयः सकारागमश्च मस्कारेऽस्मात्तीति मस्कारयतिः सहिवंध
 ककर्मप्रवृत्तानां माजस्तकर्मणि शांतिर्विधेयसीति बंधकेषु कर्मसु प्रवृत्तिनिषेधयति एवमन्यदपित्वांतरादनुसराणीयं काव
 योर्जिह्वा मूलीयं नवा विसर्जनीयः कावयोः परयोर्जिह्वा मूलीयमापद्यते नवा विकल्पेन कक्षरोति कक्षनति इहापि च व
 स्थितविभाषया कक्षीण इत्यादौ नास्ति वेति वर्तमाने न वेत्यपार्थक्ये उत्तरत्र च पण्योः स पध्मानीयं नवा विसर्जनीयः प
 ण्योः स पध्मानीयमापद्यते नवा विकल्पेन कक्षति कक्षलति प्राप्तम् अद्भिः प्रातमित्यत्र नास्ति शेषे सेवावापरहृपं
 विसर्जनीयः शकारे सकारे सकारे च परे परस्मै संबंधिन रूपमापद्यते कक्षते कक्षष्टः कक्ष्माधुः एको वा शब्दः समुच्चये द्विती
 यो विकल्पे स चाग्रे नित्यत्वार्थः वेत्येव हि वर्तते प्राग्वद्भावस्थया अचोषेषु परेषु शप्तेषु नास्तिकः श्योति कक्षीवति कक्ष्ताति

उमकारयोर्मध्ये द्वयोरकारयोर्मध्ये यो विसर्जनीयः स उतं प्राप्नोति कोत्रसोर्थः अंतपदसंधेरंतरंगस्य बलत्वाद्दोत्वमेव न नहिः प
 दाश्रयं वतं अद्योषवतोश्च अकारद्योषवतोर्मध्ये यो विसर्जनीयः स उतं प्राप्नोति कोगः योधावति अपरलोपोपस्त्वरेयं वा
 अकारात्परो विसर्जनीयः लोपनीयो भवति यत्त्वं चापद्यते अन्वस्मिन्नकारादौ स्वरेपरे कत्राह कयाह कइह कयिह अकारे त
 त्वस्योक्तत्वादन्यदिति विस्पष्टार्थः आभोभ्यामेवमेव स्वरे अकाराद्गोशब्दाच्च परो विसर्जनीय एवमेव लोपयत्वे एवापश्यते स
 वस्मिन्स्वरेपरे देवात्राहुः देवयाहुः भोइह भोयिह स्वरइत्यन्यत्वं निवृत्त्यर्थं भगोत्रचोभोवदिति वक्तव्यं गतः दासः पचति
 मशब्दमहचरितस्यैष शब्दस्य सर्वनाम्नो ग्रहणादेवो वर्तते इत्यादौ न भवति इषगतौ च्यंजनांता चेति वन्न उपधागुणः इच्छार्थ
 स्पेः इच्छति निपात्यते न विसर्जनीयलोपे पुनः संधिः विसर्जनीयस्य लोपे द्योते पुनः संधिर्न भवति तथा चैवोदाहृतं
 लोपे इति परमप्रमीतेन विसर्जनीयलोपे परे पूर्वस्य संधिर्न भवति परस्परं भवत्येव एष ह्युक्तः यद्येवमोत्रेत्यत्र परस्या
 कारस्य एदोत्परस्य दांत इति लोपश्चाप्नोति पुनर्ग्रहणात् न भविष्यति पादपूरणे क्वचित् संधिरिष्यते सैष दाशरथीरामः
 सैष गजायुधिष्ठिरः सैष दुर्योधनो राजा सैष पार्थो धनुर्धरः रोरे लोपं स्वरश्च पूर्वो दीर्घः रफोरेफोरे लोपं प्राप्नोति पूर्वश्च

स्वरो दीर्घः संपद्यते वीरोति पहरम्. स्वराजं स्वरस्यैव संभवास्वर इति विस्मयार्थं द्विर्भावं स्वरपस्थकारः स्वरात्पराच्चाकारः द्वि
 र्भावं प्राप्नोति इच्छति तरुच्छायादीर्घात्पदांताद्वेद्यते देवीच्छाया देवीच्छाया एतादितिकिं द्वीच्छति स्वरपरः किं वाक्कुलं
 रहवर्जितस्य चंजनस्य चंजने द्विर्भावे वेद्यते चक्रं चक्रं रहवर्जितस्य किं दर्पः प्रहः रेफहकाराभ्यां परस्परस्वरेपि गार्गः गन्तः
 अर्कः अर्कः ब्रह्मा ब्रह्मा धर्मा धर्मा जैह्म्यं जैह्म्यं रेफहकाराभ्यामिति किं इन्द्रः रहवर्जितस्येत्येव अर्द्रतं अर्हः
 अर्हः इति श्रीपंडितभट्ट जगद्धरविरचितायां बालबोधिनां विमर्जनीय संधिपादः पंचमः ५ ईनमोगुरवे ॥
 उचवाहाहैवनेहं होताहो हो अथो निपातोचयं निपातोचयमिति प्रत्यकं संबध्यते चवाहा अह एव नोहं हो उताहो हो अ
 हो अथो एषामेकादशानां शब्दानामेकैको निपातसंज्ञो भवति अथयसंज्ञश्च प्रयोजनमोदता अइउ आनिपाता अथयाश्चेत्या
 दिनिपाततिपरनिष्ठेष्वर्थेषु निपातः नास्ति चयोस्माच्चयमिति संज्ञयोरर्थानुसंधानादपि इव विना नानापृथक् हि सक्त
 ताजक्त धिक्त दधक्त आते हे हेरे अरे हरे अये हये अयि अंगकाश्चित् अद्रायकं शस् तल्ली जोषं एवं आं अइउ आ
 आः अथ उउक्तवित् इति इत् सहसमं साकं सार्धं सत्रा सजूः स्वति अत्वं नमः स्वाहा स्वधा वषट् वौषट् द्रौषट् दिवा रो

३
बाबो
१७

षासायं नक्तं अद्वाहनं विरंचिगाय लघुलिपिं दुतंशीघ्रं वादे ध्रुवं अतिवेलं भृशं अतिमात्रं नितांतं सततं अजयं
अनारतं अनिशं नित्यं उल्लं आशु ईषत ननु तनु कु हि वै वा नन खलु किल वत हंत प्रायः मादू मास्म ननु उच्य
सुष्ठुदुष्टु यावता यावत् तावता तावत् दित् त्वित् यदिचेत् नेत् नहि नकिं मा किं संप्रति मास्म किमु किंतु यत्
उत अहह इत्यादयः परतंत्रार्थाभिधायित्वा त्रिपातासंतो वयसंज्ञाः इति इहलवादि योगे च ओदंता अद्वा उच्चा निपा
ता इति प्रयोजनद्वयापेक्षया एकदशैवलक्षिताः पुरनिष्ठार्थवाचित्वाच्च सत्ववाचिनामद्ययत्वेनाति अस्थानेयचः प
वितः हिर्यस्मादर्थे इति यदि स्यात् अद्ययाश्चेति सिलोपो भवेत् एषां केचि संवध्यमाना तपश्चादेव प्रयुज्यमानाः
स्वार्थाभिधानेक्षमंतेन खलु धवश्च खदिर इति प्रयुक्ते धौवत्वादिभ्योः समासयोगे गम्यते न च वा व्रीहिभिर्वा यै रिति वि
कल्पः वातृतीया सप्तम्योरित्वादे प्राक्प्रयोगापि वा शब्दो दृश्यते इति चेत् न पूर्वस्त्रादनुवर्तमानस्य अमादेशस्य प
श्चात्संवध्यमानत्वात् न चाप्यग्निरिवेति वदित्वा निरित्यत्रोपमा गम्यत एवं एवैवावर्तु इत्याद्याध्यश्चात्प्रयोगो लक्ष्मा
ताचेष्ट्याः विवसावशात्क निद्विशेषणादिशेषाहापश्चात्प्रयुज्यते एतच्चोक्तं अत्रुक्तं चैदेवं पौतसमस्मि

३
राम
१७